Lieta Nr. A42531506
Nr. A1213-08/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008. gada 26. maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I. Kaļiņina

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *G.D.* pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006. gada 22. septembra lēmuma Nr. 1989 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) 2006. gada 22. septembra lēmumu Nr. 1989 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts jaunākā inspektora 2006. gada 3. augusta lēmums Nr. 050/PB200865, ar kuru *G.D.* (turpmāk – pieteicēja) saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{7} panta sesto daļu sodīta ar naudas sodu 30 latu apmērā.

Pārsūdzētajā Lēmumā norādīts, ka 2006. gada 3. augustā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2. bataljona jaunākais inspektors sastādīja pieteicējai administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr. 050/PB200865 par to, ka pieteicēja 2006. gada 3. augustā Rīgā vadīja transportlīdzekli Mitsubishi Eclipse, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, pa 13. janvāra ielu no Prāgas ielas puses 11. novembra krastmalas virzienā pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem. Josla apzīmētā ar 505. ceļa zīmi, 920. ceļa apzīmējumu un 940. ceļa apzīmējumu. Pieteicēja neievēroja Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 105. punkta prasības, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{7} panta sestajā daļā.

Pieteicējai sastādītajā protokolā un lēmumā Nr. 050/PB200865 inspektors pieļāvis pārrakstīšanās kļūdu 505. ceļa zīmes vietā, norādot – 506. Atbildētājs uzskata, ka šī kļūda nemaina lietas būtību, jo pārkāpuma būtība un CSN punkts protokolā norādīti pareizi, kā arī sods piemērots atbilstoši LAPK normai. Tādējādi turpmāk jāuzskata, ka protokolā ir norādīta 505. ceļa zīme.

[2] Pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot pilnībā atcelt Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006. gada 22. septembra lēmumu Nr. 1989.

Pieteicēja pieteikumā norāda šādus argumentus.

[2.1] Jaunākais inspektors, apturot pieteicēju un paskaidrojot apturēšanas iemeslu, kā arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB200865, pieļāva būtiskas kļūdas, norādīja nenotikušu administratīvo pārkāpumu, proti, norādīja, ka pieteicēja braukusi pa joslu, kas apzīmēta ar 506. ceļa zīmi. Ar 506. ceļa zīmi apzīmē ceļu, pa kuru pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu un taksometru satiksme notiek pa atsevišķu joslu pretim pārējo transportlīdzekļu plūsmai. Pieteicēja norāda, ka viņa nav vadījusi automašīnu pretim pārējo transportlīdzekļu plūsmai, turklāt 13. janvāra ielā 506. ceļa zīme vispār nav izvietota.

[2.2] Atbildēja Lēmuma nolēmuma daļā atstāts negrozīts jaunākā inspektora 2006. gada 3. augusta lēmums Nr. 050/PB200865. No tā pieteicēja secina, ka atbildētājs atstājis negrozītu 2006. gada 3. augusta lēmumu Nr. 050/PB200865 par to, ka pieteicēja vadījusi transportlīdzekli pa Ceļu ar joslu pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, kas paredzēta sabiedriskajiem transportlīdzekļiem un ir apzīmēta ar 506. ceļa zīmi.

Pieteicēja atsaucas uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 4. panta pirmās daļas 6. punktu – tiesiskās paļāvības principu, kas nozīmē, ka persona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa, turklāt iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas, un APL 4. panta trešo daļu, ka administratīvajam aktam un iestādes faktiskajai rīcībai jāatbilst minētajam tiesiskās paļāvības principam.

[2.3] No LAPK 243. panta izriet, ka vienīgais pierādījums pieteicējas pārkāpuma lietā ir administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums, kas sastādīts ar rupju kļūdu, ko atbildētājs Lēmumā atzīst.

Neviens normatīvais akts nenosaka, ka pieteicējai kā personai ir jāpierāda sava vaina un ka pieteicēja pārkāpusi CSN prasības

[2.4] Atbildētājs, pieņemot Lēmumu, par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības neiepazīstināja pieteicēju ar visiem administratīvās un pārbaudes lietas materiāliem. APL 61. pants paredz administratīvā procesa dalībniekam tiesības iepazīties ar lietu un izteikt savu viedokli jebkurā procesa stadijā.

[3] Atbildētājs lietā sniedzis rakstveida paskaidrojumu, kurā neatzīst pieteicējas pieteikumu, balstoties uz pārsūdzētajā Lēmumā ietvertajiem argumentiem.

[4] Pieteicēja iesniegumā (lietas 26. lapa) un atbildētājs rakstveida paskaidrojumā (lietas 16. lapa) ir piekrituši lietas izskatīšanai rakstveida procesā. Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 114. panta pirmo daļu, tiesa nolēma lietu izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā procesa dalībnieku argumentus un lietas materiālus, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus pēc savas iekšējas pārliecības, atzīst, ka pieteicējas pieteikums nav pamatots un tas ir noraidāms.

[6] APL 103. pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, izdodot administratīvo aktu, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods pieteicējai, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

[7] Saskaņā ar LAPK 8. panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā.

Pārsūdzētais Lēmums, kas pieteicējai ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 105. punktu un LAPK $149.^{7}$ panta sesto daļu.

CSN 105. punkts noteic, ja ceļš apzīmēts ar 505., 506., 508. vai 509. ceļa zīmi, pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, pārējo transportlīdzekļu vadītājiem, izņemot taksometrus, aizliegts braukt, kā arī aizliegts

apturēt transportlīdzekli šajā joslā.

Saskaņā ar LAPK 149.[7] panta sesto daļu par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona ir braukusi pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, t.i. par to, ka pieteicēja ir braukusi pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, protokolā Nr. 050/PB200865 (lietas 10. lapa) norādītajā vietā un laikā, lietā ir strīds par to, vai pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par pieļauto pārkāpumu, jo sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. 050/PB200865 tika pieļauta kļūda tā noformēšanā.

[9] Atbilstoši LAPK 9. pantā noteiktajam, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243. panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus cita starpā konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var tikt atzīts protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku sastādītie ziņojumi.

[10] Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi.

[10.1] 2006. gada 3. augusta administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr. 050/PB200865 (lietas 10. lapa), kurā konstatēts, ka pieteicēja 2006. gada 3. augustā, plkst. 10.25, Rīgā vadīja transportlīdzekli Mitsubishi Eclipse, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, pa 13. janvāra ielu no Prāgas ielas puses 11. novembra krastmalas virzienā pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, ar ko izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.[7] panta sestajā daļā.

Minēto protokolu pieteicēja parakstīja, nesniedzot rakstveida paskaidrojumus par šo faktu.

[10.2] Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes jaunākā inspektora I.Pauči dienesta ziņojums, kurā inspektors norāda, ka 2006. gada 3. augustā pildījis dienesta pienākumus Rīgas pilsētā. Atrodoties postenī 11. novembra krastmalā pie 35. nama, kur atklātā veidā veicis satiksmes uzraudzību, plkst. 10.25 inspektors ieraudzīja transportlīdzekli Mitsubishi Eclipse, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, kas virzījās pa 13. janvāra ielu no Prāgas ielas puses 11. novembra krastmalas virzienā pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem (josla apzīmēta ar ceļa zīmi 505). Dotais transportlīdzeklis tika apturēts un vadītājam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PB200865.

Savā dienesta ziņojumā I.Pauči arī norāda, ka, sastādot protokolu, tika pieļauta pārrakstīšanās kļūda – norādīts, ka josla apzīmēta ar ceļa zīmi 506, kaut gan pareizi ir

ceļa zīme 505.

[11] LAPK 244. pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Savukārt APL 154. pantā noteikts, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu.

[12] Izvērtējot [10] punktā minētos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa secina, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu, ceļu policijas amatpersonu ziņojumu un pieteicējas pieteikumu, kurā lietas faktisko apstākļu izklāsts neatšķiras no protokolā fiksētā pārkāpuma būtības, ir pierādīts, ka pieteicēja 2006. gada 3. augustā, plkst. 10.25, Rīgā vadīja transportlīdzekli Mitsubishi Eclipse, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, pa 13. janvāra ielu no Prāgas ielas puses 11. novembra krastmalas virzienā pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, ar ko izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{7} panta sestajā daļā.

[13] Tiesa atzīst, ka administratīvo pārkāpumu konstatējusi un protokolu par administratīvo pārkāpumu ir sastādījusi ceļu policijas amatpersona, kura atbilstoši likumdevēja gribai ir īpaši pilnvarota uzraudzīt ceļu satiksmes noteikumu ievērošanas kārtību atbilstoši CSN 7. punktam, kas nosaka, ka ceļu satiksmi regulē un uzrauga policijas darbinieki un citas personas, kuras saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem ir tam pilnvarotas, un nepieciešamības gadījumos sastādīt procesuālos dokumentus.

[14] Pieteicēja uzskata, ka Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006. gada 22. septembra lēmums Nr. 1989 ir pilnībā atceļams, norādot uz šādiem argumentiem.

[14.1] Jaunākais inspektors, apturot pieteicēju un paskaidrojot apturēšanas iemeslu, kā arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB200865, pieļāva būtiskas kļūdas, norādīja nenotikušu administratīvo pārkāpumu, proti, norādīja, ka pieteicēja braukusi pa joslu, kas apzīmēta ar 506. ceļa zīmi. Ar 506. ceļa zīme apzīmē ceļu, pa kuru pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu un taksometru satiksme notiek pa atsevišķu joslu pretim pārējo transportlīdzekļu plūsmai. Pieteicēja norāda, ka viņa nav vadījusi automašīnu pretim pārējo transportlīdzekļu plūsmai, turklāt 13. janvāra ielā 506. ceļa zīme vispār nav izvietota.

Tiesa, pārbaudot administratīvā pārkāpuma protokola un lēmuma Nr.050/PB200865 noformējumu, atzīst, ka minētie dokumenti ir sastādīti atbilstoši normatīvo aktu prasībām un pieļautā pārrakstīšanās kļūda ceļa zīmes numurā nemaina pārkāpuma un lēmuma būtību. Pieļautā kļūda, pamatojoties uz APL 72. panta pirmo daļu ir izlabota ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006. gada 22. septembra lēmumu Nr. 1989 (lietas 9. lapa) un šāda atbildētāja rīcība ir tiesiska, jo atbilst APL 72. panta pirmajā daļā noteiktajam - iestāde jebkurā laikā administratīvā akta tekstā var izlabot acīmredzamas pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, ja tas nemaina lēmuma būtību. Apstāklis, ka Lēmuma nolēmuma daļā šis fakts atsevišķi nav atspoguļots, nenozīmē, ka kļūda nav izlabota, turklāt APL 71. pants nenoteic, ka iestādei par šādas kļūdas izlabošanu jāpieņem lēmums atsevišķa procesuāla dokumenta veidā. Lēmuma nolēmuma daļa konkrētajā gadījumā ir noformēta atbilstoši APL 81. panta otrajai daļai.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja amatpersonas protokolā noformējumā pieļautā kļūda nevar būt par pamatu, lai tiesa konkrētajā gadījumā lemtu pretēji imperatīvi LAPK 149.^{7} panta sestajā daļā noteiktajai soda sankcijai par pieteicējas pieļauto pārkāpumu, kura

sastāvu neapstrīd arī pati pieteicēja. Tādējādi pieteicējas paļāvība uz to, ka protokolā noformējumā konstatēta kļūda nerada pieteicējai ar likumu noteiktās sankcijas par konstatēto pārkāpumu, nav aizsargājama. Tiesa nesaskata tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu šajā gadījumā, līdz ar to šis pieteikumā norādītais arguments nav pamatots.

[14.2] Pieteicēja norāda, ka no LAPK 243. panta izriet, ka vienīgais pierādījums pieteicējas pārkāpuma lietā ir administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums, kas sastādīts ar rupju kļūdu.

Tiesa secina, ka LAPK 243. pantā ir nosaukti tie pierādījumu veidi, ar kādiem tiek konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāvs lietās. Tas nenozīmē, ka katrā administratīvo pārkāpumu lietā ir jābūt visiem pantā nosauktajiem pierādījumu veidiem. Atkarībā no pieļautā pārkāpuma būtības, lietā var būt arī tikai administratīvā pārkāpuma protokols, kas uzskatāms par vienu no būtiskākajiem rakstveida pierādījumiem lietā, jo tajā tiek fiksēti fakti uzreiz pēc notikuma. Tas tiek darīts ar nolūku, lai notikuma fakti būtu dokumentēti pēc iespējas precīzāk un lai nebūtu pat mazākas iespējas tos, aprakstot pēc ilgāka laika, atspoguļot neprecīzi vai pat sagrozīt.

[14.3] Pieteicēja pieteikumā norāda, ka atbildētājs, pieņemot Lēmumu par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības, neiepazīstināja pieteicēju ar visiem administratīvās un pārbaudes lietas materiāliem. APL 61. pants paredz administratīvā procesa dalībniekam tiesības iepazīties ar lietu un izteikt savu viedokli jebkurā procesa stadijā.

Tiesa, izskatot lietas materiālus, konstatē, ka pieteicēja sava iebilduma pamatojumam nav iesniegusi nevienu pierādījumu, ka atbildētājs būtu liedzis pieteicējai tiesības iepazīties ar lietas materiāliem. Neizsakot attiecīgu lūgumu, pieteicēja pēc savas brīvas gribas nav izmantojusi tiesības uz lietas materiālu pārbaudi, savukārt, atbildētājam neviena tiesību norma neuzliek par pienākumu bez pieteicējas nepārprotami izteiktā lūguma veikt attiecīgus pasākumus. Tiesa konstatē, ka pieteicēja savu viedokli rakstiski ir izteikusi atbildētājam adresētajā iesniegumā, kā arī pieteicēja brīvi varēja izteikt savus iebildumus par policijas amatpersonas administratīvā pārkāpuma būtības atspoguļošanu administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā Nr.050/PB200865, šī dokumenta noformēšanas laikā. To pieteicēja neizmantoja, iepazīstoties ar protokola saturu un parakstot protokolu.

[15] Saskaņā ar APL 250. panta pirmo daļu, tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, vai administratīvais akts atbilst materiālo tiesību normām, vai administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības.

Pārbaudot pārsūdzēto Lēmumu atbilstoši APL 250. panta pirmajā daļā ietvertajiem administratīvā akta pārbaudes nosacījumiem, tiesa secina, ka atbildētāja amatpersona, pieņemot pārsūdzēto Lēmumu, ir pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos materiālus un izvērtējusi pieteicējas sūdzībā norādītos iebildumus. Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesa secina, ka atbildētājs pirms lēmuma pieņemšanas ir pilnīgi un vispusīgi veicis administratīvā pārkāpuma lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, tādējādi atbildētājs ir izpildījis APL 59. panta pirmās daļas prasības, kas paredz, ka pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Pārsūdzētais Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām un vispārējiem tiesību principiem. Tiesa arī konstatē, ka izdodot pārsūdzēto Lēmumu, ir ievērota lietas piekritība, ņemts vērā personas viedoklis, aktā ir norāde uz lietā savāktajiem pierādījumiem un piemērotām tiesību normām, līdz ar to Lēmums attaisno pieteicējai uzlikto naudas sodu par pieļauto administratīvo pārkāpumu.

[16] Ņemot vērā spriedumā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas

Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006. gada 22. septembra lēmums Nr. 1989 ir tiesisks un pamatots. Pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[7] panta sesto daļu par CSN 105. punkta prasību pārkāpumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 245. - 251. pantu, 289. - 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *G.D.* pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006. gada 22. septembra lēmuma Nr. 1989 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese I. Kaļiņina